

dens Arbejder og dens Forhandlinger i denne eller hiin Form. Jeg troer, at der kan gjøres adskillige Indvendinger mod, hvad der er sagt om en Forkortelse af Tidenden, — der dog vel næppe vilde blive saa overordentlig stor — trods den Analogi, som er hentet fra den Form, hvori en Commissions Forhandlinger ere blevne givne. Jeg troer ganske vist, at der maa arbeides hen paa en klar og bestemt Form for en Ministerialtidende, med de Afkortelser og den Simplification, som bør skee, og som vi kunne faae, naar vi tillige faae en Lovtidende, der træder istedetfor baade Qvartudgaven og den private, af Generalprocureuren redigerede Samling af Love og Anordninger. Det er ønskeligt, at vi faae en vel formet Ministerialtidende; men jeg siger, at man forvirrer hele Forholdet ved at indblande Noget, som har en ganske anden Character, saaledes som Gjengivelse af den lovgivende Forsamlings Discussion vilde være. Dette troer jeg man ganske skulde holde udenfor.

Borne: Jeg er enig med de ærede Talere, som have udtalt sig for, at man bør have en særlig og egentlig Lovtidende for sig, og at man derimod vilde begaae en stor Feil, om man i denne ogsaa vilde optage foruden ministerielle Bekjendtgjørelser tillige andre offentlige Bekjendtgjørelser, endfjølge; om man vilde optage Rigsdagstidenden deri. Man maa ikke overse, at Almuens talmindelighed ikke vil offere stor Tid paa Læsningen af en saadan Tidende, og hvis man altsaa i den tillige vilde optage alle andre offentlige Bekjendtgjørelser og Rigsdagens Forhandlinger, vilde det lettelig føre til, at Tidenden ikke blev holdt og ikke blev læst, og det er dog Hovedsagen ved en sliq Foranstaltning, der gaaer ud paa at sætte en anden og almindeligere Bekjendtgjørelsesmaade istedetfor den, der nu bruges. Jeg vilde imidlertid have ønsket, at man var gaaet noget videre med Hensyn til Forandringen af Bekjendtgjørelsesmaaden, end man her er gaaet. Efter Motiverne til Lovforslaget skulde Bekjendtgjørelserne fremdeles finde Sted ved Dplæsning til Kirkestævne af Sognefogderne. Jeg troer, at denne Bekjendtgjørelsesmaade er saa at sige

bortfalden, den er ialtfald meget sjelden, det være nu, enten fordi Sognefogderne ikke faae Exemplarer af Lovene og Bekjendtgjørelserne tilsendte, eller fordi de antage, at den ikke har nogen Betydning; paa mange Steder skeer det som sagt sletikke, ialtfald meget sjældent. Jeg vilde derfor ansee det for rigtigt, istedetfor at beholde en Bestemmelse om, at Sognefogderne skulde oplæse til Kirkestævne, en Bestemmelse, der dog staaer død og magtesløs, at træffe en anden Foranstaltning, som jeg her ved denne Leilighed, hvor der er Tale om en Forandring i Bekjendtgjørelsesmaaden, skal tillade mig at henstille til Thinget. Den Forandring, som jeg siger til i den nu brugelige Bekjendtgjørelsesmaade, hvilken efter min Mening baade er ufuldstændig og uheldig, er en saadan, som vilde være meget let at foretage; det er nemlig den, at man paalagde alle Sogneraadene at træffe Foranstaltning til, at Bekjendtgjørelserne bleve, paa samme Maade, som det finder Sted i Byerne, opslaaede hos Hofere og Handlende og paa lignende Steder, hvor man veed der kommer Folk, hvor da Dplagene skulde forblive en 8 Dages Tid. Dette troer jeg vilde være en meget mere fuldstændig Bekjendtgjørelsesmaade end den, der nu skeer.

David: Jeg kan ganske slutte mig til de Bemærkninger, som den ærede første Taler, der idag havde Ordet, fremsatte. Jeg troer, at det er af megen Bigtighed at bestemme, hvad der skal forstaaes ved Love og Anordninger, og at disse udkomme i Rækkefølge paa en bestemt Dag, naar der foreligger tilstrækkeligt Stof, i en egen Tidende, som da bliver en Lovtidende. Men jeg maa tilstaae, at jeg troer, at denne Indretning vil stikke meest Nytte, og at de i Tidenden indførte Bestemmelser ville træde klarest frem for den almindelige Bevidsthed, naar man holder en saadan Tidende i sin egentlige Reenhed, og ikke gaaer ud over det, hvortil den nærmest er bestemt. Det forekommer mig imidlertid, at flere ærede Talere, som senere have havt Ordet, have søgt at give Lovtidenden en Udvidelse, som efter min Mening, langt fra at gavne, vilde skade. Jeg skal ikke opholde mig ved, hvad min ærede Collega fra Kjøbenhavn (Bloug) bemærkede, at Rigs-